

[Helge Adam Møller]

overensstemmelse med den holdning, som et meget stort flertal i Folketinget, deriblandt Socialdemokratiet, har ønsket, for det er jo det, man har ønsket og stemt for i forbindelse med vedtagelsen af finansloven. Hvis gebyrerne og taksterne ikke bliver ændret til skat af et tilsvarende beløb nu, hænger finansloven ikke sammen. Det lægger Det Konservative Folkeparti stor vægt på, og det er jeg også sikker på at Socialdemokratiet gør.

Den konservative folketingsgruppe kan altså tilslutte sig lovforslaget, og vi ønsker det gennemført så hurtigt som muligt, idet de beløb, som lovforslaget vil tilføre statskassen, jo er et led i finanslovaftalen mellem 6 af Folketingets partier.

Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at oplysninger om gebyrer og takster, som jeg nævnte i min indledning, har været kendt gennem masser af år. Jeg har allerede nævnt, at det fremgår af finansloven, hvor man år efter år har anført, hvad den samlede indtægt skal være. Der har også været anmærkninger indimellem, bl.a. i finansloven i 1986, hvor man hævede gebyret vedrørende nummerplader fra 400 kr. til 800 kr. Det var specielt anført i anmærkningerne, at det var derfor, at beløbet steg.

Finansudvalget har tidligere stillet spørgsmål og fået svar. Den 18. februar 1986 bad man om en udtalelse fra Lovkontoret om, hvordan en afgift, et gebyr eller en takst fastsattes, om det kunne ske administrativt, og hvornår det krævede en lov, og man fik et svar, som klart og tydeligt sagde, at den praksis, man havde fulgt gennem mange år og gennem skiftende regeringer, og den, man stadig fulgte, ikke var i modstrid med love og bestemmelser. Den var underskrevet af Lovkontorets daværende chef, den nuværende rigsadvokat.

Det korte af det lange i denne sag er, at Folketinget har kendt, accepteret og via finansloven stemt for disse gebyrer og takster gennem mange år og under skiftende regeringer, og ingen har fundet, at dette kunne være i modstrid med eksempelvis grundloven.

Nu giver Rigsrevisionen så udtryk for en betænkelighed, og så er det klart og naturligt, at man så hurtigt som overhovedet muligt bør sørge for, at betænkeligheden bliver bortvejret. Det lægger dette lovforslag op til, og derfor bør det vedtages hurtigst muligt.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Jeg tror, at der kan være behov for at få den konservative ordfører på talerstolen igen – og forholdsvis hurtigt.

Jeg hæftede mig ved, at ordføreren for den konservative gruppe bl.a. udtalte, at Folketinget igennem lang tid har været orienteret om regeringens gebyrpolitik.

Husker jeg rigtigt, så tror jeg nok, at jeg har haft sæde i Folketinget i en længere periode, end den konservative ordfører har været her. Det skal imidlertid ikke komme den konservative ordfører til skade. Jeg siger det blot, fordi jeg dermed også gerne vil tilkendegive, at jeg selv føler, at jeg hele tiden er meget optaget af at studere de oplysninger, som skiftende ministre giver Folketinget.

Jeg erindrer ikke, at den nuværende regering justitsministre – og her skal man jo sige justitsministre, for der har været flere af dem – har orienteret Folketinget om regeringens gebyrpolitik, og det er her, jeg gerne vil anmode den konservative ordfører om at uddybe sine bemærkninger betydeligt mere.

Jeg vil gerne have checket, hvor jeg kan finde frem til, at regeringen har givet Folketinget de orienterende oplysninger, som den konservative ordfører for et øjeblik siden gav udtryk for at man havde givet. Og når så den konservative ordfører kommer herop igen, vil jeg også sætte pris på at blive orienteret om, hvor i Folketingets materiale jeg kan finde frem til gebyrernes størrelse som fastsat af regeringen. Det må være en eller anden lov, som den konservative ordfører her tænker på. Kan jeg ikke få den lov oplyst?

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg lyttede også med megen interesse til den konservative ordfører, der jo bl.a. sagde, at Folketinget i 1986 i anledning af spørgsmål til Finansudvalget fik at vide, at den praksis, man fulgte, var blevet fulgt i mange, mange år. Det er desværre forkert. Det var ikke det, man fik at vide. Havde man sagt det, så havde man også sagt noget forkert.

I 1980 drøftede man i Finansudvalget bl.a. nummerpladegebyrerne. Den daværende justitsminister, hr. Henning Rasmussen, svarede